

ΑΤΕΛΩΣ ΔΗΜΟΣΙΟ

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Του Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

ΚΑΤΑ

1. ...
2. ...
3. ...
4. ...
5. ...
6. ...
7. ...

Συζητήθηκε στο Δικαστήριο σας, κατά την δικάσιμο της 6-5-2015, η από 26-5-2012 αίτηση των αντιδίκων εναντίον μας με την οποία αυτοί ζητούν να ακυρωθούν : α) η απόφαση 7633/29.3.2012 του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας - Θράκης, β) η απόφαση 36/2012/22.3.2012 της Α' Βάθμιας Επιτροπής Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων Ν. Χαλκιδικής, καθώς και κάθε συναφής, προγενέστερη ή μεταγενέστερη, πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η ως άνω αίτηση εισάγεται προς συζήτηση κατόπιν παραπομπής της στην επταμελή σύνθεση με την 1287/2015 απόφαση του Δικαστηρίου σας.

Την ως άνω αίτηση αρνούμαστε ως απαράδεκτη, μη νόμιμη και αβάσιμη, επικαλούμενοι προς αντίκρουσή της, τα ακόλουθα :

ΕΝΣΤΑΣΗ ΕΛΛΕΙΨΕΩΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ

Σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 2 περ. δ' του ν. 1406/ 1983 (Α' 182), στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων υπάγονται οι διαφορές οι οποίες αναφύονται κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας που αφορά «τα μεταλλεία και λατομεία». Όπως είχε παγίως κριθεί (βλ. ενδεικτικώς ΣτΕ 660/2010, 3654/2009, 3960/2008, 705/2006 Ολ.), αν η προσβαλλόμενη με το ένδικο βοήθημα πράξη εκδόθηκε μεν κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας περί λατομείων αλλά ο ασκών τούτο επικαλείται βλάβη από την πράξη αυτή και δεν αξιώνει ίδια δικαιώματα λατομίας, η διαφορά που ανακύπτει δεν είναι διαφορά ουσίας, της οποίας η επίλυση θα ανήκε στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, κατά τα άρθρα 1 παρ. 2 περ. δ' και 3 παρ. 1 του ν. 1406/1983, αλλά, ενόψει των άρθρων 94 παρ. 1 και 95 παρ. 1 περ. α' του Συντάγματος, ακυρωτική διαφορά, υπαγόμενη στη δικαιοδοσία του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ακολούθως όμως, με την παρ. 3 του άρθρου 51 του ν. 3659/2008 (Α' 77/7.5.2008), η ισχύς του οποίου, κατά το άρθρο 82 εδ. δεύτερο αυτού αρχίζει μετά από ένα μήνα από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, στο ανωτέρω άρθρο 1 του ν. 1406/1983 προστέθηκε παρ. 6, κατά την οποία στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων υπάγονται, εκδικαζόμενες ως διαφορές ουσίας, όλες οι διαφορές που αναφύονται στις περιπτώσεις των παραγράφων 2, 3 και 4, ανεξαρτήτως από την ιδιότητα εκείνου που ασκεί το ένδικο βοήθημα. Στην παρ. 4 του αυτού άρθρου (51 του ν. 3659/2008) ορίζεται ότι «οι διατάξεις αυτού του άρθρου δεν καταλαμβάνουν τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις». Περαιτέρω, από το σύνολο των διατάξεων που εντάσσονται στο τέταρτο κεφάλαιο του νόμου 3900/2010 (Α' 213/17.12.2010) (άρθρα 46 έως 50) υπό τον τίτλο «Μεταφορά αρμοδιοτήτων» συνάγεται ότι, κατά τη βούληση του νομοθέτη, εκκρεμείς την 1.1.2011, ημερομηνία έναρξης της ισχύος του ν. 3900/2010, υποθέσεις, οι οποίες διαβιβάζονται στα κατά τόπο αρμόδια διοικητικά εφετεία και διοικητικά πρωτοδικεία σύμφωνα με το άρθρο 50 του ν. 3900/ 2010, δεν είναι μόνον όσες ανήκουν στις κατηγορίες διαφορών που μεταφέρονται στην αρμοδιότητα των διοικητικών δικαστηρίων με το νόμο αυτό, αλλά και εκείνες οι οποίες είχαν μεταφερθεί στα εν λόγω δικαστήρια με προγενέστερα νομοθετήματα. Επομένως, και τα εκκρεμή ένδικα βοηθήματα που ανήκουν στις κατηγορίες υποθέσεων, οι οποίες έχουν υπαχθεί στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια με το άρθρο 51 του ν. 3659/2008, αλλά, βάσει της προαναφερθείσας διατάξεως της παρ. 4 του άρθρου αυτού, έπρεπε να εκδικαστούν από το Συμβούλιο της Επικρατείας ως ασκηθέντα πριν από τη δημοσίευση του τελευταίου αυτού νόμου, υπάγονται πλέον, κατά την έννοια του

άρθρου 50 του ν. 3900/2010, στην αρμοδιότητα των οικείων διοικητικών πρωτοδικείων (βλ. το Πρακτικό 4/2011 της διοικητικής Ολομέλειας, ΣτΕ 4193/2011, πρβλ. και ΣτΕ 3447/2011, 2395/2011, 2142/ 2011, 1623/2011, 554/2011).

Επειδή, εξ άλλου, το άρθρο 34 παρ. 1 του ν. 1968/1991 (Α' 150) ορίζει ότι «Στις διοικητικές διαφορές ουσίας ή ακύρωσης αν το διοικητικό δικαστήριο κρίνει ότι στερείται αρμοδιότητας, επειδή η υπόθεση υπάγεται στην αρμοδιότητα άλλου διοικητικού δικαστηρίου ή του Συμβουλίου της Επικρατείας, παραπέμπει την υπόθεση στο δικαστήριο αυτό. ... Το ίδιο ισχύει και για το Συμβούλιο της Επικρατείας, όταν κρίνει ότι το ενώπιόν του εισαγόμενο ένδικο μέσο ανήκει στην αρμοδιότητα άλλου διοικητικού δικαστηρίου. Η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι υποχρεωτική για το δικαστήριο στο οποίο γίνεται η παραπομπή. Στις ακυρωτικές υποθέσεις, ... το Συμβούλιο της Επικρατείας, εάν κρίνει ότι η υπόθεση είναι της αρμοδιότητας του διοικητικού εφετείου, μπορεί να παραπέμψει σε αυτό ή να κρατήσει την υπόθεση και να δικάσει κατ' ουσίαν».

Επειδή, εν όψει των προεκτεθεισών διατάξεων, η διαφορά που αναφύεται από την αμφισβήτηση της νομιμότητας της προσβαλλομένης πράξεως, που αφορά στην παραχώρηση κατά κυριότητα στην ως άνω ανώνυμη εταιρεία δημόσιας δασικής έκτασης 19,911 στρεμμάτων, εντός της λατομικής περιοχής, βάσει των διατάξεων του άρθρου 57 του ν. 998/1979 (Α' 287), με τις οποίες ρυθμίζεται το ζήτημα των απαιτούμενων προϋποθέσεων για την έγκριση μεταλλευτικών και λατομικών εργασιών εντός δασών και δασικών εκτάσεων και οι οποίες, παρά το ότι περιλαμβάνονται στον νόμο για την προστασία των δασών, εμπίπτουν στην νομοθεσία περί μεταλλείων και λατομείων [ΣΕ 3724/2005, 107/1991 (Ολ.)], συνιστά ήδη, ανεξαρτήτως της ιδιότητας των αιτούντων και των προβαλλομένων λόγων, διοικητική διαφορά ουσίας (πρβλ. ΣτΕ 4193/2011). Συνεπώς, το κρινόμενο ένδικο βοήθημα υπάγεται στην αρμοδιότητα του κατά τόπο αρμοδίου Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (βλ. άρθρα 6 παρ. 1 και 7 παρ. 1 του κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999, Α' 97, Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, σε συνδυασμό με το άρθρο μόνο κεφ. Α' περ. 15 του π.δ/τος 404/1978, Α' 83), στο οποίο πρέπει να παραπεμφθεί για να δικαστεί ως προσφυγή ουσίας, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 34 του ν. 1968/1991, δεδομένου ότι, όπως ρητώς ορίζεται στο τελευταίο εδάφιο της εν λόγω διατάξεως, το Συμβούλιο της Επικρατείας μπορεί, εκτιμώντας τις περιστάσεις, να κρατήσει και να εκδικάσει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό μόνον

ακυρωτικές διαφορές και όχι διαφορές ουσίας, όπως είναι η προκείμενη (βλ. ΣτΕ 298/2011 εν συμβ., 2126/2009).

Διαφορετικά, και σε περίπτωση που απορριφθεί η ως άνω ένστασή μας και η κρινόμενη αίτηση κριθεί ότι είναι ακυρωτική, πρέπει να παραπεμφθεί να εκδικαστεί στο, κατ'άρθρο 1 παρ.1 περ.θ του ν.702/1977, καθ'ύλην αρμόδιο Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης.

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Στις 26-7-2011 εκδόθηκε η υπ' αριθμ 201745/26-7-2011 ΚΥΑ έγκριση περιβαλλοντικών όρων για τα έργα α) «Μεταλλευτικές - μεταλλουργικές εγκαταστάσεις Μεταλλείων Κασσάνδρας» και β) «Απομάκρυνση - καθαρισμό & αποκατάσταση χώρου απόθεσης παλαιών τελμάτων Ολυμπιάδας» της Εταιρείας «Ελληνικός Χρυσός Α.Ε.Μ.Β.Χ.» στην Περιφερειακή Ενότητα Χαλκιδικής. Η πράξη αυτή προσβλήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου σας με τις αρ. κατάθεσης 8203/2011,7947/2011,7803/2011 και 6807/2009 αιτήσεις ακυρώσεως οι οποίες συζητήθηκαν ενώπιον του Ε' Τμήματος (επταμελούς σύνθεσης) κατά τη δικάσιμο της 6.6.2012.

Στις 6-9-2011 η Εταιρεία «HELLAS GOLD Ελληνικός Χρυσός ΑΕ» με την υπ' αριθμ ΑΠ Χ1118/5-9-2011 αίτησή της ζήτησε, σύμφωνα με το αρθρ. 57 του Ν. 998/79, την παραχώρηση τμημάτων δημοσίου Δάσους στις θέσεις «Σκουριές» και «Μαντέμ Λάκκος» την Μ. Παναγίας προσκομίζοντας την σχετική Ε.Π.Ο και εξαρτημένο τοπογραφικό διάγραμμα 1:5.000 όπου φαίνονταν οι εκτάσεις α) επέμβασης 3.501 στρεμμάτων, β) παραχώρησης 3.280 στρεμμάτων για την περιοχή των «Σκουριών» και α) επέμβασης 936,38 στρεμμάτων, β) παραχώρησης 806,96 στρεμμάτων για την περιοχή του «Μαντέμ Λάκκο».

Στις 23-9-2011 εκδόθηκε η υπ' αριθμ Δ8-Α/Φ7.49.13/20123/3687/23-9-2011 γνωμοδότηση της Δ/σης Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών της Γενικής Δ/σης Φυσικού πλούτου της Γενικής Γραμματείας Ενέργειας και κλιματικής Αλλαγής του ΥΠΕΚΑ, μετά από αίτημα του Δασαρχείου Αρναίας, που αναφέρει ότι η επένδυση είναι ιδιαιτέρως συμφέρουσα για την εθνική οικονομία.

Μετά το υπ' αριθμ 17387/28-9-2011 έγγραφο του Δασαρχείου Αρναίας προσκομίσθηκαν νέοι πίνακες συντεταγμένων από την ενδιαφερόμενη εταιρεία, με το υπ' αριθμ Α1683/24-10-2011 έγγραφο της, συνολικού εμβαδού 3575,08 στρεμ. για το υπόεργο «Σκουριών».

Επειδή είχε προκύψει ασάφεια για το εμβαδόν των εκτάσεων, μετά από ερώτημα του Δασαρχείου Αρναίας εκδίδεται η υπ' αριθμ. 22594/48/19-1-2012 Δ/γή του ΥΠΕΚΑ σύμφωνα με την οποία το εμβαδόν της κατά κυριότητα παραχώρησης προσδιορίζεται σε 1597,34 στρ. και της κατά χρήση παραχώρησης σε 1977,74 στρεμ.

Με το υπ αριθμ 6901/14-3-2012 έγγραφό του το Δασαρχείο Αρναίας υπέβαλε στη Δ/ση Δασών Ν. Χαλ/κής αναλυτική εισηγητική έκθεση του Δασολόγου Αυγολούπη Αγγέλου επί του θέματος.

Τέλος, εκδόθηκε η υπ' αριθμ 36/2012 απόφαση της Ε.Ε.Δ.Α. Ν. Χαλ/κής αναφορικά με τον καθορισμό του ποσού ανταλλάγματος χρήσης γης, καθώς και το με αριθμό 1734250/23-3-2012 δελτίο κατάθεσης ποσού «*δύο εκατομμυρίων διακοσίων χιλιάδων είκοσι ενός ΕΥΡΩ και εννέα λεπτών*» (2.200.021,09 €) υπέρ λογαριασμού με κωδικό αριθμό 26671/8/23-3-2012 Ειδικού Φορέα Δασών και Πράσινου Ταμείου.

Κατόπιν τούτων, εκδόθηκε η υπ' αριθμ 7633/29-3-2012 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας Θράκης με θέμα "Παραχώρηση κατά χρήση και κατά κυριότητα δημοσίου δάσους στην Εταιρεία «HELLAS GOLD - ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ Α.Ε. - ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΧΡΥΣΟΥ» για την υλοποίηση των έργων των μεταλλευτικών εγκαταστάσεων στις θέσεις «Σκουριές» περιφέρειας Δημοτικής Κοινότητας Μεγάλης Παναγίας και Τοπικής Κοινότητας Σταγίρων και «Μαντέμ Λάκκος» περιφέρειας Τοπικής Κοινότητας Στρατονίκης του Δήμου Αριστοτέλη Περιφερειακής Ενότητας Χαλκιδικής"

Επειδή το παρόν υπόμνημά μας είναι νόμιμο και βάσιμο.

Αρνούμαστε την αίτηση, το υπόμνημα και τους ισχυρισμούς των αντιδίκων.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

Την αποδοχή των ως άνω ενστάσεων και την καταδίκη των αιτούντων στη δικαστική μας δαπάνη

Αθήνα 22.5.2015

Ο πληρεξούσιος του ως άνω Υπουργού

.....